

geslom: Vse po Mariji! Vse v Mariji! Vse z Marijo!
Vse za Marijo!

Franciskanski samostan v Mariboru, 14. aprila 1895.
P. Kalist Heric, quardijan.

Gospodarske stvari.

Kompóst.

(Konec.)

Ko imamo tako pripravljen kompost, moremo ž njim gnojiti. Gnojijo se s kompostom travniki, sadunosniki in vinogradi. Za polja ni tolikanj dober, ker pride odveč plevela ž njim v zemljo. Za gnojenje poljskih rastlin, ki v enem letu, oziroma še prej zapustijo zemljišče, rabi se zemljo zboljšajoči živinski gnoj v zvezi z jako lahko raztopnimi umetnimi gnojili n. pr. s superfosfatom, čili-solitrom, katere morejo rastline že v enem letu precej izkoristiti.

Ako napravimo kompost, o katerem vemo, iz koliko in iz katerih tvarin obstoji, torej vemo tudi na koliko koliko redilnih snovij ene ali druge baže da ima v sebi; tedaj lahko preračunimo, koliko voz ga je treba za gnojenje.

Na travnike se kompost navozi navadno v zimi, ter se tedaj kolikor moč enakomerno raztrese. Da ga je mogoče enakomerno potresati, moramo kompost prav razdeliti.

Gnojimo n. pr. naš vinograd s kompostom in sicer tako, da spravimo na *ha* vinograda za okoli tri leta 90 *kg* dušca, 150 *kg* fosforove kisline in pa 150 *kg* kalija. Koliko teh snovij je v gotovi množini komposta, vemo na priliko, ako smo množino posameznih tvarin, katere smo na kompost spravili, zapisovali. Mi vemo, koliko zemlje, koliko listja, koliko pepela, koliko koščene moke itd. smo porabili za kompost, vemo pa tudi, koliko rastlinskih redilnih snovij imajo te tvarine, treba nam samo brojiti.

Imamo pa n. pr. kompost, ki ima 90 *kg* dušca, 150 *kg* fosforove kisline in pa 50 *kg* kalija v 50 *q* ali v 10 vozovih. Na oralu stoji okoli 10.000 trt. K vsaki trti spravimo torej tega komposta 0,5 *kg*, zadostuje ga nam torej 1 voz za 1000 trt, moramo torej ta voz trtam prav razdeliti. To je posebno lahko tam, kjer so trte v vrste sajene.

Na travnikih kompost enako razdelimo. Tje ga navozimo, ako ni tako koncentriran, kakor oni za vinograd, za 1 *ha* n. pr. 100 voz po 10 *q*. Na vsak *m*² pride ga 10 *kg*, en voz zadostuje torej za 100 *m*² ali 1 ar. Vsak voz moramo torej v kupih na 1 ar razdeliti. Ako vozimo kompost na travnik in ga praznimo v vrste 10 *m* ali okoli 13 korakov vsaksebi in spraznimo v vrstah vsak voz na vsacih 13 korakov, tedaj nam pride na 1 *ha* ravno 100 voz. Prazni se pa kompost v kupe in sicer po polovico ali bolje po četrt voza in ti kupi se morajo potem dobro raztresti. Za gnojenje sadunosnikov naj bi se približno enake množine rastlinskih redilnih snovij rabile, kakor za vinograde; kjer pa v sadunosniku ob enem tudi trava raste, tam bode bolje nekaj več gnojiti.

Ako vozimo v sadunosnik, obsajen z jabolki, kompost, in ako potrebujemo za 1 *ha* sadunosnika 100 voz, tedaj spravimo pod vsako drevo eden voz komposta.

Na travnikih kompost samo raztresemo. V vinogradih bi pa tedaj samo plevelne rastline podpirali. Glavni pogoj, da bode uspeh vsakoršnega gnojenja dober, je, da se spravi gnojilo tje, kjer ga korenine lahko dosežejo. Korenine vinske trte segajo pa precej globoko,

zlasti ker moramo vrstne korenine vedno zatirati. Zato pa moremo kompost, ako ga po vinogradu raztrosimo, globoko podkopati. V vinogradih, ki so s koreninami že dobro prepreženi, najbolje da gnojimo v jarke, ki se blizu 30 *cm* globoko med vrstami izkopljejo. Mlajšim trtam pa gnojimo neposredno vsaki posebej, ako okoli njih, kar je bolje, nego samo na eni strani, jarke izkopljemo ter v te kompost, sploh gnojilo spravimo.

Najbolje pa se ve, da vedno ostane enakomerno raztresanje komposta po celem prostoru in pa globoko podkopavanje, kajti le tu se gnojilo najbolj enakomerno razdeli, med tem, ako ga samo v jamice spravljamo, gnojimo samo en del zemljišča.

Ako se v sadunosnikih močno s kompostom gnoji, se zamore tudi prsto raztresti enako, kakor po travnikih. Ako pa imamo manj komposta, bolje da izkopljemo blizu pod kapom krone 1 *m* narazno ali ako ni treba tako močno gnojiti, tudi bolj narazne jamice, v katere kompost spravimo. Za močno gnojenje, kakor n. pr. za jako opešano drevje, je pa najbolje pod kupom krone skopati jarek in v tega kompost spraviti.

Če bodedo na opisani način dobro kompost napravljali in ga prav porabili, tedaj ne bode živina krme stradala, gnoja bode dovolj za polja in nam bode to bolje rodilo, pa povečati bodedo morali tudi kleti in pa shrambe za sadje; kajti slabe letine bodo le še tedaj, kadar nam bodo vremenske nezgode in druge razne uime nagajale. Hočemo videti čez nekaj let, kaj zamore dober kompost koristiti, kdo bode čez nekaj let na boljem, isti kateri se je za razpravljanje o kompostu zanimal in ima trdno voljo se po tem ravnati, ali isti, katerega je ta sama po sebi res nekoliko suhoparna tvarina dolgočasila. J. B.

Sejmovi. Dne 27. aprila pri Sv. Antonu v Slov. gor. in v Poličanah (svinjski sejem). Dne 29. aprila pri Sv. Jakobu v Dolu. Dne 2. maja v Ljubnem, Lipnici, Vržeju, pri Sv. Treh kraljih v Slov. gor., v Imenem (svinjski sejem), Sevnici ob Savi, v Velenju, na Muti, v Celju, pri Sv. Barbari v Holozah, na Hajdinju in pri Sv. Vidu niže Ptuja. Dne 2. maja na Bregu pri Ptuju (svinjski sejem). Dne 3. maja v Loki, pri Sv. Križu na Murškem polju, v Selnici ob Dravi in na Ptujski gori.

Dopisi.

Iz Ljubljane. (Potres.) Grozna je bila noč od 14. do 15. aprila. Ob 11. uri 16 minut se je začelo nepopisljivo podzemeljsko bučanje in rohnenje, in jedno minuto pozneje se je začelo tresti s tako velikansko silo, da so na vseh koncih začela pokati in se rušiti zidovja, da je vsak mislil, da je konec sveta ali da se zdaj in zdaj odpre zemlja in se vse skupaj pogrezne vanjo. Ta prvi in najsilnejši sunek je trajal 23 sekund. Predno je še prenehalo tresti, začulo se je rušenje, padali so dimniki in zidovi so se podirali, ljudje pa so kričali in tarnali, otroci so jokali, — in vse je bežalo pod milo nebo na varne prostore. Ko se za tri minute zopet zemlja strese, ni ostal nihče več po hišah. Celo noč skoro in še te dni so se vznemirjajoči sunki ponavljali. V dež. bolnišnici je pri prvih sunkih bolnike prešinil grozovit strah; poskakali so s postelj in bežali; tisti pa, ki si niso mogli sami pomoči, so kričali in jokali ter klicali na pomoč. Usniljene sestre so se pri tej priliki pokazale kot angelje v človeški podobi. Neustrašene so prenašale bolnike iz podirajočega se poslopja na vrt in jim tam pripravile ležišča. Niso se zdale ponavljajočih se potresov, nego delale neutrudno, dokler niso bili vsi

bolniki spravljeni. Še tako dobro plačan strežnik tega ne bi storil, kaj tacega le premore prava krščanska ljubezen! Kdor je velikonočni ponedeljek ob rani uri šel gledat po ljubljanskih ulicah, temu ostane spomin na tužni prizor neizbrisno utisnjen v srce. Vse ulice so bile polne raz strehe padle opeke, povsod so se videle poškodovane ali do cela razdrapane strehe in razpokline v zidovih; malone vse dimnike je potres razdr. Katere cerkve, javna in zasebna poslopja so največ škode trpele, omenjeno je bilo na kratko zadnjič v dopisu iz Ljubljane. Koliko je potres povzročil škode, to se je še le sedaj moglo površno pregledati. Poslopja so veliko huje poškodovana, nego je soditi na prvi pogled, ker je zidovje v notranjosti razpokano. Hiše na velikem trgu, kar jih obrobja grad, so primeroma prav malo poškodovane, kaznilnica na gradu je hudo trpela, da so oni dan kaznjence morali poslati v Maribor, Gradec in v »Zell am See« na Solnograško. Kolikor je mogoče ceniti škodo sedaj, znaša ista 5 milijonov gold. Ljubljana je vsled potresa mnogo več trpela, kakor v novembru l. 1880. Zagreb. Po potresu so par nočij ljudje večinoma prebili pod milim nebom ali pa v šotorih. Zdaj pa prebivajo oni, katerih stanovanja so razdjana, v lesenih barakah, železniških vozovih in v pritličju šolskih poslopij; šolski poduk je za več tednov ustavljen. Reveži in teh je zdaj sila veliko, dobivajo hrano v javnih kuhinjah. Dunajska rešilna družba in »Volksküchenverein« jih vsak dan prehranita več tisoč. Komisije pregledujejo hiše in tesarji ter kacic 200 pionirjev iz Ptuja podpirajo zrahljano zidovje; vsled tega je nekaj ulic zaprtih. Služba božja se po vseh tarah ljubljanskih obhaja pod milim nebom. Zadnje nedeljo so se večernic na Jožefovem trgu udeležili tudi mil. knezožkof Jakob. Prostorni trg je bil napolnjen ljudstva. Sploh te dni mnogo molimo, skoro vsak dan gre velika procesija k M. B. na Dobrovo. V tej grozni revščini in nesreči nas tolaži misel, da je vse božja sv. volja in da po vsej Avstriji imajo z nami sočutje. Bog nam obudi prav obilno usmiljenih sre!

Z Zdol pri Kozjem. (Marsikaj; potres.) Hvala Bogu, da je huda zima minola in nas greje pomladansko solnce. Po zimi je pri nas sneg mnogo škode napravil in veliko kozolcev porušil malovrednim gospodarjem. Pa tudi ozimni setvi je škodoval, ker je ječmen in piro zadušil. Dolgo, dolgo se sneg ni hotel ugeniti, zato nam zdaj delo zaostaja. Tudi nas grdo vreme pri delu precej zadržuje. Bog se nas usmili! — Prav veliko hiš je v naši kozjanski župniji že vpisanih v družbo sv. nazareške družine. Naj bi se vse vpisale! — Pri posestniku Filipu Grobelšekcu so na veliko soboto blagoslovili č. g. kaplan nov križ in velikonočno jagnje. Takrat smo mislili, da bodo prazniki prav veseli. Toda v noči od 14. in 15. t. m. je bil potres ob $\frac{1}{4}$ 12., trajajoč 20 sekund; drugi slabši ob $\frac{3}{4}$ 12. je trajal 8 sekund, tretji $\frac{1}{4}$ 5. in zadnji ob 7. uri. Mnogo dimnikov je razrušil in na zidovju veliko razpoklin napravil. Te strašne noči ne zabimo nikoli.

Iz Fram. (Velika noč) je bila prav vesela, sicer mrzla pa lepa, in strašna; kajti močen potres nas je o pol 12. uri iz sladkega spanja predramil, ko je trajal blizo 10 srenotkov, in tekkel od vshoda proti zahodu. Bil je pa tako silen, da so svetilnice klepetale, pero pri nastenski uri je donelo, nekateri ljudje pa so preplašeni iz hiše pobegnili. Zdelo se nam je, kakor da bi se hiše pod nami na suhih orehih naprej pomikale ali kotale. Čez četrte ure se je čutil zopet samo eden sunek. Ponedeljek jutro ob $\frac{3}{4}$ 4. se je zopet čutil rahel potres. Ljubi Bog nas varuj! — Ravno ta dan — na veliko noč — je umrl daleč okoli znani Tomaž Krajnc, podomače Malejč, po dolgi in hudi boleznici vodenike,

večkrat spreviden s svetimi posvečili. Bil je mož bistre glave, šaljivih možgan, slovenskega srca, kar se je pri volitvah in veselicah tudi vselej pokazalo. On je osnoval tukaj prvo oljarnico; bil je nekdanj več let župan. Njegov pogreb je bil sijajen. Bog mu daj nebeški raj!

Iz Radinec. (Potres; razne novice.) Tudi pri nas smo strašanski potres, ki je naše brate na Kranjskem v tolikej meri poškodoval, silno občutili. Moj Bog, na grenko žalost našo pa je morala pri tej veliki nesreči ravno premila nam bela Ljubljana, ki zdaj vsa otožna v solzah plava, največ strahu prenašati in tolike škode trpeti! Prvi sunek je bil prav ob pol 12. uri, in ta bil je najmočnejši. S prvega smo čuli grozno bobnenje sem od ogerske strani, zatem je trikrat močno sunilo, potem se začela zemlja tresti s tako močjo, da so se stenske ure ustavile in nam je po dilah vse piskre spremetalo. Posebne nesreče hvala Bogu ni bilo, le gornjeradgonski grad je počil na treh straneh. Ta potres trajal je kakih 35 sekund. Drugi slabjši sunek bil je ob polnoči, in tretji ob pol petih zjutraj. Ko se je začelo drugokrat tresti, smo se vsi oblekli in do ranega jutra nismo se več upali stisniti očesa; vsak poedini je za-se na tihem molil. — Inači vam nimam nič posebnega poročati, razven če vas zanima, da so vernemu slugi orehovega preroka, kapelskem kramarju Fr. Hausmanu oni dan prisolili 15 gld. kazni in kakih 25 gld. stroškov, ker je grdo psoval kapelskega č. g. kaplana. Ali se bo zdaj spametoval? — Zidanje nove šole pri Kapeli hitro napreduje in prihodnji mesec bo že pod streho. Da bi le tudi davkoplačilci mogli zmagati velike stroške! — Letina bode menda slaba, ker je zemlja zelo zbita, in nam je vzela zima rž in ječmen.

Iz Podsrede. (Zahvala.) Za posestnike v Podsredi, kateri so ponesrečili po plazju, pristopil je takoj gospod Friderik Tax, c. kr. namestnijski tajnik in uradni vodja glavarstva v Brežicah, s to izdatno pomočjo, da je nabral v okraju milodare, katere so blagodušno darovali: neimenovan dobrotnik 100 fl., očetje trapisti v Rajhenburgu 20 fl., mestni občinski urad v Brežicah 24 fl. 65 kr., občinski urad trg Podčetrtak 27 fl., občinski urad trg Kozje 16 fl., občinski urad trg Sevnica 20 fl. 10 kr., občinski urad trg Rajhenburg 12 fl. 46 kr. Za vse te milodare izreka se dotičnim dariteljem v imenu ponesrečenih presrčna zahvala, kakor tudi uradnemu vodji gospodu Frideriku Tax, kateri je razodel svoje usmiljeno srce ne le z nabiranjem zgoraj navedenih milodarov, nego še več s tem, da je obvesten o nesreči, kar v hipu se podal z inženirjem Smrekarjem na porušeno mesto, privedši s seboj rajhenburške požarne bambovce in pozvavši tudi one iz Kozjega, ter je nadzoroval delavce pri prepadu še v poznej noči pri baklah in žrtvoval tako tudi fizične svoje moči. Tudi je pozval edno stotnijo pionirjev iz Ptuja ter se je z vso skrbjo udeležil reševalnih poslov od dne 3. do 15. apr. po dnevu kakor po noči in se poslovil od Podsredčanov še le na velikonočni ponedeljek. Za vse to nam nepozabljivo delovanje naj ga blagoslovi Bog! Občinski urad trg Podsreda, 20 aprila 1835.

Iz Vitanja. (Nemško šolo) je dovolilo c. kr. ministerstvo za poduk in bogočastje vitanjski občini. Občine: Brezen, Dolič, Paka, Skomré in Ljubnica so proti odloku c. kr. deželnega šolskega sveta, ki je dovolil to šolo že l. 1893., ugovor poslale na ministerstvo. Temu ugovoru so se pridružili tudi mnogi posestniki iz vitanjske občine. Ugovora sicer ministerstvo ni uslišalo; toda nekaj jako važnega se je vendar doseglo s tem ugovorom. Deželni šolski svet je bil namreč odločil, da trška občina nima več plačevati za dozdajšnje vitanjsko šolo, temveč bi jo imele vzdrževati samo le imenovane okoličanske občine. A ministerstvo je reklo

tako-le: »Ker se slovenski otroci iz vitanjske občine ne smejo siliti v prihodnjo nemško šolo, bodo obiskovali slovenski otroci iz trga tudi zanaprej dozdašnjo šolo. Vsled tega pa mora vitanjska kakor do zdaj, tako tudi v prihodnje plačevati za trirazredno šolo, zraven pa sama vzdrževati novo nemško šolo.« Razun nekaterih premožnejših Vitanjčanov so drugi tukajšnji prebivalci bolj siromašni ljudje, in ti siromaki bodo morali v prihodnje plačevati ne le za nepotrebno nemško šolo, ampak kakor so zdaj, tudi nadalje za dozdašnjo slovensko trirazrednico. Komu bo ta enorazredna nemška šola koristila? Komu? Ali se bodo nje veselili davkoplačevalci, ki morajo letos plačevati štirideset procentov samih občinskih doklad, ko še nimajo stroškov za nemško šolo?

Iz vitanjske okolice. († Vincenc Petre.) Vrlega moža smo zgubili. Velikonočni torek je umrl po dolgotrajni bolezi Vincenc Petre, posestnik in zastopnik skomarske občine v vitanjskem krajnem šolskem svetu, odbornik »cerkvene družbe« in »bralnega društva« v Vitanju. Bil je pokojni pri vseh taranih jako priljubljena oseba, bistroumen in trezen mož ter poštenjak od nog do glave. Takih značajnih in treznih, skozi in skozi krščanskih in narodnih možev nam je treba, kakoršen je bil rajni Vincenc Petre, potem ne bota brezverstvo in nemškutarija po naših hribih mnogo škodovala. Pokojni Vincenc Petre ostane v blagem spominu pri vseh poštenih Slovencih.

Od Sv. Lenarta v Slov. gor. (Okrajna hranilnica) je razposlala ravnokar svoj računski sklep za leto 1894. in sicer sedaj prvič v slovenskem jeziku. Okrajna hranilnica je začela svoje delovanje leta 1873. Prvo leto svojega obstanka je sprejela 369 vlog v vrednosti 66.599 gld., koje je obrestovala s 5 in pol odstotki. Konec minolega leta pa je imela ta okrajna hranilnica 388 novih in 1503 starih vlog v vrednosti 176.971 gld. 20 $\frac{1}{2}$ kr., koje je obrestovala s 4 $\frac{1}{2}$ odstotki; a zemljišena posojila so znašala 6790 gld., koje je obrestovala s petimi odstotki. Hranilnica je delovala vseskozi samo s polovico odstotka, izzemši 5 let od 1880 do 1884, ko je imela zase celi odstotek. Glavni in kurzni rezervni zaklad znašal je konec 1894. leta 42.611 gld. 56 $\frac{1}{2}$ kr. Ravnateljstvo hranilnice se je za bodoče v tem zdatno spremenilo, da je prišel na mesto bivšega predsednika dr. I. Leščnika tukajšni g. dekan J. Jurčič, čegar zasluga je menda, da je poslala hranilnica, koje uradni jezik je slovenski, tudi slovensko poročilo o svojem delovanju.

Iz Hardeka pri Ormožu. (Pridni ženi v spomin.) Dan 30. sušca 1895 nam je dal tožno zvezo z onim smrtnim dnevom, kojega si se, dragi »Slovenski Gospodar«, nekaj pred tremi leti račil spominjati ob tožnej zgubi »pridnega slovenskega dijaka« Jakoba Hanzeliča. Dne 30. sušca 1895 sprevaljali smo njegovo mater Marijo, rodod Meškovo, k večnemu počitku. Močno je dirnila vest o smrti te blage ženke ne samo vsakega občana, temveč se tudi nemudoma raznesla v vsa sosedstva. Vkljub najslabšemu vremenu je čakalo na vse jutro mogočno število zavednih naših krajanov, da izkaže zadnjo čast izglednej materi in vrleji Slovenki. Brata njej, č. g. Davorina Meška, župnika pri Kapeli, zabranila je neizprosna bolezen, katere kal se cimi od dne, ko je v letošnji strogeji zimi moral spremiti svojega očeta do hladnega groba, da ob rakvi svoje edine sestre ni mogel biti navzoč kot svedok odkritosrčnega sožalja. Izgledna mati, sem rekel, bila je pokojnica in vrla Slovenka. Vsakdor, ki je imel priliko ž njo občevati ali biti v gostoljubnem Hanzeličevem hramu, vé to, a še več priča to izgledna odgoja njenih otrok. Ormoška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda

se ponaša ž njenima hčerkama od početka svojega obstanka, in ravno pridni otroci so pokojničnemu možu, zavednemu našemu županu, največja tolažba v tej britkeji usodi. Na svidanje nad zvezdami!

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se bodo na potu v Pulj nekaj ur mudili v Ljubljani. — Državni zbor se je sešel 23. t. m. in sprejel nujni predlog, naj vlada preizkave o škodi po potresu dovrši in uspešno skrbi za pomoč. Tudi naj predloži postavo, da se zlajšajo davki za potrebne prezidave in zidanje vsled potresa. — Nižjeavstrijsko domoljubno katol. ljudsko društvo je v nedeljo slovesno praznovalo 25-letnico svojega obstanka. — Ves Dunaj se zanima za Ljubljančane. Mestni svet je daroval 5000 fl.

Česko. Zlata Praga je bila prvo mesto, katere županstvo je Ljubljani poslalo 1000 fl. podpore. — Časopis »Čech« priporoča, naj se krščansko misleči Čehi in Nemci zedinijo in skupno delujejo. Žal, da je pri Čehih in Nemcih mnogo takih, katerim je narodnost vse, vera pa nič.

Moravsko. Čehi hočejo v Brnu osnovati višjo trgovsko šolo. V ta namen so ustanovili posebno društvo. Ta šola je jako potrebna in bode gotovo povzdignila narodno zavest med moravskimi slovanskimi trgovci.

Štajarsko. Naši Bismarkovci so bili tudi v Berlinu in ondi pozabili, kaj so dolžni našemu presvetlemu cesarju. Zdaj bo vendar enkrat vlada te stekliše spoznala! — V Gradcu sta v belem tednu bila dva velikanska misijona. Blizu 16.000 vernikov je bilo obhajanih. — V Ptujju bodo Nemci zidali novo gledališče z — dolgovi.

Koroško. Pri občinski volitvah v občini Čajna-Čače-Smerče-St. Jurij so zmagali Slovenci v 2. in 3. razredu. — Podjurski župani so imeli v Velikovcu shod in sklenili izprositi pri vladi štiri prodajalnice za prodajanje živinske soli. — V Brežah je ob službo nemški notar Janez Hanser zaradi nepoštenosti.

Kranjsko. Svetli cesar so darovali za ponesrečence v Ljubljani in okolici 15.000 fl., za pogorelce v Toplicah na Dolenjskem pa 1000 fl. — Mestni svet ljubljanski vsak dan zboruje. — Občinske volitve v Ljubljani so se preložile na zadnje dni maja. — Dne 17. t. m. je bil prav dobro obiskan shod katol. političnega društva za rataljski okraj pri Sv. Duhu ob bohinjskem jezeru.

Primorsko. Slovanska čitalnica v Trstu je pripravila lepo veselico v korist nesrečnim Ljubljančanom. — Preteklo nedeljo je bil volilski shod v Dekanih, kjer sta poročala poslanca Spinčič in Lego, pa tudi v Smoljanah na Kanfanarščini, katerega je sklical dr. Laginja. Sploh se Slovenci in Hrvati jako pridno pripravljajo na bodoče deželnozborske volitve. V Podgrajju so zmagali pri volitvi volilnih mož. Ker je borba bila velikanska, zato je navdušenje tem večje.

Ogersko. Za sedaj je 18. dec. t. l. določen za pričetek civilnega zakona. Bržčas pa še utegne vse drugače priti. Te dni je namreč pri primasu in pri nekaterih skofih bil papežev poslanik ali nuncij dunajski, Agliardi. Ta obisk v imenu papeževem je sila važen; zato pa liberalni časniki tudi na vso moč hujskajo proti nunciju.

Vnanje države.

Rim. Sv. oče Leon XIII. se zelo zanimajo za socialna vprašanja. Te dni so ljubeznivo pismo poslali